

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 179/2024
13.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Јасмине Стаменковић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца „ZENŠPED GROUP“ доо Бар, Република Црна Гора, чији је пуномоћник Никола Рашић, адвокат у ..., против туженог „ZEMIDA“ доо Београд, чији је пуномоћник Александар Зарић, адвокат у ..., ради дуга, вредност предмета спора 48.788,75 евра, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Привредног апелационог суда Пж 960/23 од 12.10.2023. године, у седници одржаној дана 13.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Привредног апелационог суда Пж 960/23 од 12.10.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Привредног апелационог суда Пж 960/23 од 12.10.2023. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 2329/21 од 28.11.2022. године, у ставу I изреке, укинута је решење о извршењу Привредног суда у Београду 4 Иив 3907/20 од 27.08.2020. године у целини. У ставу II изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 19.816,75 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС важећој на дан плаћања са законском затезном каматом и у ставу III изреке обавезан је тужени да тужиоцу исплати трошкове поступка у износу од 244.928,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 960/23 од 12.10.2023. године, у ставу I изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу I и II изреке, док је ставом II изреке пресуде Привредног апелационог суда Пж 960/23 од 12.10.2023. године преиначена првостепена пресуда у ставу III изреке у делу одлуке о трошковима поступка тако што је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 6.071,36 динара.

Против правноснажног решења другостепеног суда којим је одлучено о трошковима поступка тужилац је изјавио благовремену ревизију, са предлогом да се о ревизији одлучује на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је поднео одговор на ревизију, у коме је тражио накнаду трошкове ревизијског поступка.

Чланом 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) је прописано да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући по основу цитиране законске одредбе Врховни суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. Трошкови поступка представљају споредно потраживање које не чини главни захтев и различити су за сваки случај посебно, па не могу бити предмет оцене права на изјављивање ревизије у смислу уједначавања судске праксе. Стога нема потребе за новим тумачењем права, за разматрањем правних питању у интересу равноправности грађана и од општег интереса, нити је потребно уједначавање судске праксе.

На основу изнетог, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП и одлучио као у првом ставу изреке решења.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) у вези члана 420. ЗПП и установио да ревизија није дозвољена.

Према одредбама члана 28. ЗПП за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна је само вредност предмета спора главног тужбеног захтева, а камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, ревизија тужиоца је изјављена против решења о трошковима поступка. Трошкови поступка не чине главни захтев, већ представљају споредно потраживање и не узимају се у обзир приликом утврђивања права на изјављивање ревизије, па је Врховни суд установио да ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио у ставу другом изреке решења.

Одлуку у ставу три изреке, Врховни суд, донео је применом члана 154 став 1. Закона о парничном поступку, јер трошкови на име састава одговора на ревизију, као ни трошкови на име таксе на одговор на ревизију, нису неопходни ради вођења парнице.

**Председник већа – судија
Бранко Станић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**